

SPOED AZ SINT-LENAERT

Een absurde theaterkomedie

door

IGNACE DE KEYSER

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPOED AZ SINT-LENAERT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **IGNACE DE KEYSER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/053
ISBN 9789038517834

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 15 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5à8 dames – 9à11 heren – (16à18 spelers))

DORIEN, de rondborstige ‘Matrone’ van het onthaal van de spoedafdeling van AZ-Sint-Lenaert.

PAULA, ervaren verpleegster op de spoedafdeling.

HERMAN, zagevent eerste klas. Hij heeft zijn voet omgeslagen bij het mini-voetballen met de collega’s en zal snel ondervinden dat ‘spoed’ géén snelle behandeling garandeert.

BARBARA, patiënte, dat veronderstellen we toch - wanhopig op zoek naar radiologie, of was het beeldvorming of iets anders...

PETRA, stagiaire op spoed, gastro-enteroloog in opleiding.

DE DOOD, hoeft weinig commentaar.

JAN, patiënt met gênant probleem maar privacy en GDPR zijn niet voldoende om zijn geheim te bewaren.

GIOVANNI, politieagent.

BERNARD, voetbalsupporter die wellicht nooit meer in de tuin van een ander zal plassen.

PIET, voetbalsupporter van rivaliserende ploeg.

DOKTER VANDENBUSSCHE, archetype van arrogante specialist. Spreekt géén enkele vrouw aan met de correcte naam.

VINCENT, vader in wording.

MICHEL, brancardier.

MARIANNE, doet organentransport.

BOSSUYT, patiënt. (m/v)

VANDENBRANDE: patiënt. (m/v)

GERARD, de Duivel, kan gecombineerd worden met ‘De Dood’.

MICHAEL, de aartsengel, kan gecombineerd worden met Dorien.

DECOR

Het decor vereist een vrij brede scène. Links (telkens vanuit perspectief van het publiek) bevindt zich de eigenlijke spoedafdeling en staan er een aantal bedden (3) met stoelen ervoor en eventueel een kastje ernaast. In het midden is het onthaal met 2 loketten met stoelen voor de wachtenden. De spoedafdeling wordt afgescheiden van de wachtkamer door een soort van klasseerkast (op buffethoogte vooraan is er een streep die de denkbeeldige schuifdeur voorstelt) Rechts vinden we OK 1 (operatiekwartier 1). Deze staat wat dieper op scène en kan bereikt worden door vanuit de eigenlijke spoedafdeling langs de balie te lopen. Achter de balie is een opening waarachter zich de ruimte bevindt waar o.m. de ziekenwagens arriveren (deze ruimte is uiteraard niet zichtbaar).

In deze versie zijn de voetbalsupporters respectievelijk voor Club Brugge en Cercle Brugge. Dit kan uiteraard gewijzigd worden naar Antwerp en Beerschot supporters of Union en Anderlecht supporters enz ...

EERSTE DEEL

(Geluid van een hartslag bij het binnenkomen van het publiek. De scène is volledig duister)

DORIEN: Zegt de regisseur: voor de rol van Dorien heb ik wel een echte plumpe 'Matrone' nodig. 't Is de tank van de spoedafdeling. Een rol die ik onmogelijk kan spelen uiteraard.

(Licht aan. Op de scène zit patiënt Vandenbrande in een bed op de spoedafdeling en poogt met beide armen in het plaaster tevergeefs een zakje met sneetjes brood open te krijgen – wat niet echt lukt. Ondertussen stapt Dorien 'plomp' door naar haar plaats aan het onthaal. In de wachtzaal zit ook iemand ('Jan') te wachten.)

Ik kan er ook eens naast zitten.

PAULA: Ah, Dorientje, je ziet er goed uit. *(staat dossiers te klasseren op een soort van aanrecht tussen de onthaalruimte en de spoedafdeling)*

DORIEN: Niet beginnen hé Paula.

PAULA: Ook een goeienavond.

DORIEN: Dat valt nog af te wachten. *(ze installeert zich ondertussen aan haar desk)*

PAULA: Zeg, de vorige ploeg heeft er hier opnieuw een boeltje van gemaakt. Alles zit hier door elkaar.

DORIEN: En is die printer al hersteld?

(De telefoon gaat.)

PAULA: Nee, ze hebben vanmorgen gebeld en ze gingen een techniker sturen. Allez, wie heeft er dat potje nu verzet zonder de papieren. Wat moet ik hier nu met die urinetest doen?

DORIEN: Laat je vooral eens gaan zou ik zeggen.

PAULA: Zeg Dorien, kun jij die telefoon niet oppakken.

(De telefoon rinkelt nog twee keer en stopt dan.)

DORIEN: Voilà, dat is al opgelost!

PAULA: Zeg, hebben we er géén zin in vandaag.

DORIEN: Jawel, maar ik kan het héél goed wegstoppen.

PAULA: *(bij patiënt)* Mag ik afruimen mijnheer Vandenbrande. Oei, was het niet lekker misschien. Moet ik je yoghurt nog laten staan

(Vandenbrande blijft wat gefrustreerd achter want hij heeft het zakje niet open gekregen – probeert nu ook tevergeefs het yoghurtje open te krijgen)

DORIEN: En sorry dat ik wat later ben hé Paula. Is het al druk geweest?

PAULA: Valt mee. 't Is nog vroeg hé.

DORIEN: Ik ga er hier meteen ook eens wat ambiance in steken.

(Dorien zet de radio aan: 'leef' – André Hazes)

PAULA: Dorien?!

DORIEN: Wat? De radio? Wat is er met de radio? Staat hij te luid?!

PAULA: Nee, de tekst! 'Leef, alsof het je laatste dag is'. We zitten hier wel op de spoed hé.

(Dorien verzet post met grote tegenzin: 'Afscheid van een vriend' - Clouseau. Ze verzet de post opnieuw: 'Con te Partiro' – Andrea Bocelli. Boze blik van Paula.)

DORIEN: Ja, 't is goed. Ik zal hem afzetten. Als we dat al niet mogen doen dan zal er hier vanavond niet veel gelachen worden. Is er iets?

PAULA: Ja, ik vind een paar patiënten niet terug. Een zekere Callant en een zekere Bossuyt. Die moeten hier al van deze morgen zijn. Bossuyt moet enkel dit formulier nog krijgen en ik denk dat potje voor een urinestaal. Van die Callant vind ik niet veel terug.

DORIEN: Ik zou er niet te veel mee in zitten. We zijn per slot van rekening in een ziekenhuis. Er kan hier niet veel mislopen. Is Michel al vertrokken?

PAULA: Jawel. Al een minuut of vijf.

DORIEN: Dan heb ik nog wat tijd om de Flair te lezen.

(Herman stapt rechts binnen en loopt door naar de wachtruimte – Hij staat nu voor de balie waar verpleegster Dorien verdiept zit te bladeren in één of andere magazine.)

HERMAN: *(ratelt)* Goeienavond, ik heb mijn voet omgeslagen bij het mini-voetballen. Er staat een heel ei op. Ik was niet van plan om naar spoed te komen maar mijn vrouw bleef aandringen. Zegt ze: neem dat er wat gescheurd is of dat dat echt pijn begint te doen vannacht en morgen is 't zondag en hoe zit dat met uw werk. Ze heeft me voor de deur afgezet en ze is nu gaan parkeren. Het kan dus een tijdje duren vooraleer dat ze terug is. Snap je?! hum, hum ... euh... vrouwen staan er voor bekend dat ze niet goed kunnen parkeren hé ... *(omdat reactie uitblijft)* Dat is een grapje hé.

(Dorien kijkt geïrriteerd op (ostentatief en zwaar kauwend) en kijkt dan terug in haar tijdschrift.)

DORIEN: *(zonder op te kijken)* Heb je een verwijsbrief?

HERMAN: *(verwonderd)* een wat?!

DORIEN: Verwijsbrief? *(kijkt op)*

HERMAN: Een verwijsbrief?!

DORIEN: van de huisarts?

HERMAN: Nee, ik ga normaal naar de praktijk om de hoek maar dat is gesloten hé op zaterdagavond. De zaterdagmorgen zijn ze wel open maar tot 12u00 denk ik. Ik durf nu niet zeggen dat dat een keer niet kan uitlopen. Dat kan ook een keer 12u30 zijn of 13u00, dat hangt er allemaal wat vanaf ...

(Herman wordt abrupt afgebroken.)

DORIEN: Zonder verwijsbrief moet je aan het loket hiernaast zijn. *(wijst zonder op te kijken)*

HERMAN: *(kijkt)* Maar daar zit niemand.

DORIEN: *(spottend)* Je komt ook niet voor je ogen hé ... D'r zal wel iemand komen ...

denk ik?! ... met dat absentisme in de gezondheidszorg...

PAULA: *(ondertussen op de spoedafdeling zelf)* Oei Mijnheer Vandenbrande, is de yoghurt ook niet naar uw goesting? Ik zal het meteen terug meenemen. Als er iets moet u het zeggen hé...

(En opnieuw blijft Vandenbrande verbouwereerd achter.)

HERMAN: Zou dat lang duren? Ow, ik weet niet of dat nu een indiscrete vraag is natuurlijk. Tegenwoordig moet je daar mee oppassen. Het zou kunnen dat dat een ongepaste vraag is, niet dat dat zo moet zijn natuurlijk. Maar 't is omdat er niemand aan uw loket staat

DORIEN: *(ze moet hem opnieuw onderbreken)* Ik doe de planning niet.

HERMAN: Ik wil niet lastig doen hoor maar daar staat niemand. Zou je dus misschien, eventueel als het past toch eens willen kijken?

DORIEN: *(kort)* Heb je een verwijsbrief?

HERMAN: Nee. *(gaat beteuterd aan het andere loket staan)*

(Ondertussen komt Barbara links – via de spoedafdeling – de scène opgelopen en spreekt Paula aan die nog steeds bezig is met wat dossiers.)

BARBARA: Hm, pardon...

PAULA: Ah, Mevrouw Bossuyt was het zeker... *(neemt dossier)*

BARBARA: Nee sorry, 't is Vandenboeynants, Barbara Vandenboeynants.

PAULA: Sorry ... Barbara Vandenboeynants, ja, 3 oktober 1976. *(neemt ander dossier)*
Al bij radiologie geweest?

BARBARA: Nee, ik vind dat niet op de borden aan de ingang.

DORIEN: Je moet de bordjes 'beeldvorming' volgen mevrouw.

BARBARA: Beeldvorming ... met de 'B' Ah ja, merci ... beeldvorming... *(blijft wat ter plaatse dralen)*

PAULA: Terug van waar je gekomen bent. *(toont de weg – terug van waar ze kwam – en loopt ondertussen voorbij Vandenbrande)* Is er iets mijnheer Vandenbrande?

VANDENBRANDE: Pardon, ik zou...

PAULA: *(laat Vandenbrande niet uitspreken)* Ha, moet je plassen mijnheer Vandenbrande. We gaan hier direct een urinaal installeren. Je moet er niet mee in zitten: d'r kan een liter in. Je moet maar roepen als hij vol is. *(gaat meteen terug weg waardoor Vandenbrande géén tijd krijgt om iets te zeggen)*

VANDENBRANDE: *(beteuterd)* ... naar huis willen bellen.

(Aanzwellend geluid van sirene en hard remmende ziekenwagen. Dorien staat recht.)

DORIEN: Die gaat nog eens een accident tegenkomen.

PAULA: Michel is er.

DORIEN: Ik moet alles nog klaarzetten.

HERMAN: Met wat zijn ze daar?

DORIEN: Met een nieuwe frigo van Vandenborre.

PAULA: Haast je Dorien.

PETRA: Zijn ze daar?! (*Petra komt voor de eerste maal de scène op vanuit het midden achteraan*)

PAULA: Dorien moet alles nog klaarzetten.

DORIEN: Precies of ik niet anders te doen heb. Dat zal niet lang duren.

PAULA: Hij is wel al elf minuten onderweg geweest hé.

HERMAN: (*tegen de andere patiënt die zit te wachten – ratelt opnieuw*) Ze vliegen er hier direct in. Ze zijn misschien wat kort van stof maar als er gehandeld moet worden dan staan ze er wel. Aan de ene kant is dat wel een geruststelling want uiteindelijk is dat hier niet zoals in de rij wachten aan de kassa in de GB. Niet dat ik graag wacht in de rij aan de kassa

(De andere patiënt zet koptelefoon op – teken dat hij weinig zin heeft in een gesprek.)

Als je maar geholpen wordt als 't nodig is hé.

(Michel, de brancardier, komt aangesneld met coolbox (je zou kunnen denken dat er organen in zitten) vanachter in het midden (achter de balie = de ruimte waar de ziekenwagens arriveren) en loopt naar het OK1 waar hij de box op de operatietafel zet.)

MICHEL: Ja, snel, waar moet dat naartoe?

DORIEN: Hier Michel, OK 1.

(Licht ook op OK 1.)

MICHEL: Is iedereen er?

PETRA: Voorzichtig! Voorzichtig!

MICHEL: Opendoen!

PAULA: Laat dat aan de dokter over hé.

PETRA: Nog niet Paula, ik ben nog assistente hé. (*grijpt diep en traag*) Mayonaise, dat is voor Michel, middelgroot met Andalouse is voor mij, kleintje met light mayonaise is voor Dorien ...

(Ze deelt ondertussen alles uit. Licht wijzigt naar 'blauw' dreigend tegelijkertijd start 'Toccata and Fugue in D Mino'. De Dood komt op van rechts op de scène.)

DE DOOD: (*naar regie*) Kom ik te vroeg? Nee, sorry maar er wordt nogal veel gezegd dat ik te vroeg kom ... (*verontschuldigend*) Dat is niet plat bedoeld hé. Ik bedoel niet te vroeg komen in een seksuele connotatie hé. Gewoon te vroeg zijn. Ergens arriveren op een tijdstip voor (*met nadruk*) een verwacht tijdstip. Ik ben... de dood. Ik had vroeger een zeis en een zandloper maar tegenwoordig zijn er veel betere dingen op de markt om mijn werk te doen. Nu, ik ga proberen jullie zo weinig mogelijk te storen maar weet dat de dood onlosmakelijk met het leven verbonden is. Probeer ondertussen niet te veel op mij te letten. Ik ben dat gewoon ... doodgewoon.

(De dood gaat zitten in de wachtruimte – niemand anders ziet hem - en ondertussen gaat licht terug aan. Iedereen in het OK is ondertussen gaan zitten rond de operatietafel met de bakjes frieten)

HERMAN: Bbrrr, 't is hier opeens zo koud?!

PAULA: Heeft er iemand een deur laten openstaan?

MICHEL: Nee, de deur is dicht.

DORIEN: Ik ga een pull aandoen

PETRA: Zeg Michel, wat is mijn schuld?

MICHEL: Laat maar zitten dokter. Ik heb het uit 't potje genomen van de warmste week.

PETRA: Was dat niet voor iets anders bestemd?

DORIEN: *(met mond vol frieten)* Ja, voor de Alzheimerliga.

PETRA: De Alzheimerliga?!

MICHEL: Zij zijn het vergeten!

PAULA: En wij zijn vergeten het te geven

MICHEL: Alzheimer hé...

PAULA: Volgens Dokter Vandenbussche zijn Alzheimer patiënten wel een dankbaar publiek.

MICHEL: Tuurlijk Paula en je kunt visites blijven schrijven.

DORIEN: Die hebben dat toch nooit door.

PETRA: Zeg, is er iets dat ik moet weten over dokter Vandenbussche?

MICHEL: 't is een beetje een vrouwenzot.

PAULA: En hij is arrogant.

MICHEL: Ken jij soms een specialist die niet arrogant is?

PETRA: Maar is het wel een goeie dokter?

PAULA: Hij is er alleszins zelf van overtuigd.

MICHEL: Vergeet vooral niet te lachen met zijn grapjes.

DORIEN: Zouden jullie niet beter stoppen met roddelen.

MICHEL: Ow, komen we op jouw domein Dorien en heb ik nog niet gezegd dat je er goed uit ziet.

DORIEN: Ga jij ook al beginnen? Nu met Dokter Vandenbussche zou dan wel eens een wilde nacht kunnen worden.

PETRA: Ben jij niet getrouwd?

DORIEN: Ja, ... maar dokter Vandenbussche maakt daar géén probleem van.

MICHEL: Als ik eerlijk mag zijn Dorien, ik zou er mijn boontjes niet op te week leggen. Dokter Vandenbussche heeft al véél hartjes gebroken.

DORIEN: Ik hoop op niets meer. M'n hart is al één keer gebroken geweest en je kunt een hart maar één keer breken hé.

PETRA: Nee, nee, dat is niet volledig correct hé Dorien. Hoewel dat de kans klein is kun je dus twee keer een Tako-Tsubo cardiomyopathie krijgen hé.

DORIEN: ... Merci Petra, ik voel me ineens al veel beter ...

PETRA: Sorry Dorien, ik heb de laatste weken een beetje te veel geblokt.

DORIEN: Niet erg Petra. 't Is al 15 jaar geleden. 't Was op een feestje: hij moest opeens achter sigaretten ... en ik heb hem nooit meer terug gezien. Ik ben dan later

getrouwd met Werner. Ik weet wel niet meer waarom, maar 't zal zeker niet voor de seks geweest zijn.

MICHEL: Dorien, als je er wil over praten... *(zet zich naast Dorien met arm om haar schouder)*

DORIEN: Als je niet snel je poten van mijn lijf haalt mag je straks de rest van de dienst in de gipskamer doorbrengen. Ik laat me niet in met collega's.

MICHEL: Is dokter Vandenbussche géén collega misschien?

DORIEN: Ja ... maar hij is wel specialist hé.

(Barbara is ondertussen terug van links de scène opgelopen via de spoedafdeling en spreekt Herman aan die in de wachtzaal zit. Tussen de spoedafdeling en de wachtkamer is er een denkbeeldige wand.)

BARBARA: Pardon mijnheer, zit er niemand achter 't loket?

HERMAN: Nee, ze zijn bezig met een spoedgeval. Ja, een geval op spoed is eigenlijk altijd een spoedgeval hé. Ik denk dat ze zelfs bezig zijn met een transplantatie.

BARBARA: Ik zoek beeldvorming. Ze hebben me eerst naar radiologie gestuurd maar radiologie heet hier beeldvorming maar dat vind ik ook niet terug op de bewijzing.

JAN: *(heeft ondertussen koptelefoon afgedaan)* Je moet Medische Beeldvorming zoeken.

HERMAN: Hoe weet jij dat?

JAN: 't is niet de eerste keer dat ik naar spoed kom. *(neemt ondertussen boterhamdoos en thermos)*

BARBARA: Medische beeldvorming dus .. met de M.

HERMAN: Iets gebroken?

BARBARA: Ik weet het niet. Ze hebben mij niets gevraagd. Ik moest direct naar Radiologie ... medische beeldvorming. Allez, bedankt voor de informatie hé. *(wil meteen terug wegstappen maar wordt onderbroken door Herman)*

HERMAN: *(zoekt duidelijk gesprek)* Ik... ik heb mijn voet omgeslagen bij 't minivoetballen. Ik speel normaal géén minivoetbal maar ken je dat met de collega's, 't is een beetje teambuilding hé, niet dat dat zoiets was zoals een georganiseerde teambuilding, dat hebben we ook hé maar ze zochten nog een vijfde man ...

BARBARA: *(onderbreekt)* Je voet zeg je. Maar voor voeten moet je bij het AZ Sint-Jan zijn.

HERMAN: Ah, zijn ze daar gespecialiseerd in voeten misschien.

BARBARA: Nee, maar daar zijn ze het gewoon van met je voeten te rammelen.

HERMAN: En is AZ Sint-Lenaert gespecialiseerd in iets?

BARBARA: Ja, vleeswonden. ... Je bent hier altijd genaaid.

HERMAN: Dat is hopelijk toch een grapje.

BARBARA: Nee, 't enige dat hier grappig is dat ze het hier 'spoed' noemen. Sommige patiënten zijn al genezen voor ze aan de beurt zijn.

HERMAN: Je hebt hier wel goede specialisten hoor. Mijn vrouw is twee maanden

geleden geopereerd voor hallux valgus, aan haar voet. Ze zat er mee in dat ze maanden thuis zou moeten zitten. De dokter zei na de operatie: madam, binnen twee weken kun je met de auto rijden. *(kijkt verwachtingsvol naar Barbara)*

BARBARA: ... Ik weet niet of dat lang is, twee weken.

HERMAN: 't is dan niet. Een vrouw die met een auto kan rijden dan moet nogal een ferme operatie geweest zijn! *(lacht... en dan omdat Barbara niet lacht)* Da's een grapje hé.

BARBARA: Ha ja, ik ga mijn zoektocht verder zetten. Succes hé! *(wil terug weggaan maar wordt aangesproken door Vandenbrande die nog steeds op zijn bed ligt)*

VANDENBRANDE: Pardon mevrouw, weet u hier ergens de kantine zijn?

BARBARA: Ik ben er al drie keer gepasseerd. Loop anders maar mee. Oei, wat is er met u gebeurd?

VANDENBRANDE: Een Antebrachii fractuur.

BARBARA: Wat is dat?

VANDENBRANDE: Dat hebben ze niet gezegd.

(Barbara en Vandenbrande lopen samen links de scène af terwijl rechts op scène Giovanni binnenkomt binnen met een Clubsupporter – Bernard - met blauwe oog en bloedende neus. Bernard wordt vast gehouden door Giovanni.)

BERNARD: FCB, FCB, FCB, Olé Olé...

GIOVANNI: Uit de weg gasten en jij ... bakkes dicht!

BERNARD: Hela, Gestapo! Gestapo! Gestapo! Owowowow, 't is al goed ... No Sweat, no glory! *(verdwaasd tegen Herman)*

GIOVANNI: *(ruikt)* Dat is duidelijk *(staat wat te dralen aan de denkbeeldige schuifdeur tussen de spoedafdeling en de wachtzaal en schuift dan naar eerste loket waar niemand zit)*

HERMAN: Sorry mijnheer, maar voor dat loket heb je een verwijsbrief nodig.

GIOVANNI: Een wat?!

HERMAN: Je hebt een verwijsbrief van de huisarts nodig.

BERNARD: We zullen later terug moeten komen. *(maakt aanstalten om weg te gaan)*

GIOVANNI: Hier blijven! *(roept)* Zeg, kan er iemand opendoen?

PAULA: *(ondertussen in OK 1)* Dorien, ik zou eens gaan zien, ik denk dat er volk in de winkel is.

DORIEN: Ze kunnen wachten. Ze gaan toch niet lopen. Zeker die zaag die zijn poot heeft omgeslagen niet.

GIOVANNI: *(staat nog steeds voor loket 1)* Verdomme zeg, ik ga hier niet de hele avond staan. Politie! Kan er iemand opendoen.

MICHEL: Dorientje...

DORIEN: Ja, 't is goed ik zal eens gaan zien.

(Al snel blijkt dat Giovanni het oud lief waar Dorien het daarnet over had – Ze herkennen mekaar meteen.)

GIOVANNI: *(verwonderd)* Dorien...

DORIEN: *(verwonderd)* Giovanni...

BERNARD: Een gênante stilte noemen ze dat.

DORIEN: Dat duurde wel lang om sigaretten te gaan halen.

GIOVANNI: euh... Ik ben gestopt ... Ik moest deze hier afleveren. Hij heeft klop gekregen.

BERNARD: Hey, ik heb géén klop gekregen!

GIOVANNI: Ah nee?

BERNARD: Ik heb zijn vuist een kopstoot gegeven.

GIOVANNI: Zonder reden?

BERNARD: Ik stond alleen in de tuin te plassen.

GIOVANNI: Ja, in iemand anders zijn tuin!

DORIEN: *(roept naar Paula die nog steeds in OK 1 staat)* Paula! Kun je eens komen? D'r bloedt er hier één als een zwijn en ik heb géén zin om hier vanavond nog te staan dweilen. Ik zal je binnenlaten Giovanni.

HERMAN: Maar ... dat krapuul krijgt voorrang?!

DORIEN: Je moet je anders ook aan 't voetbalstadion in elkaar laten slaan hé. *(tegen Giovanni)* Heb jij een paspoort van dat schatje, Giovanni.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze